

jurest andeksandmist ja meleparranda-
missse joudo! Olle rõmus Jummalas,
olle julge Temma wäes, ja ärra pelga
mitte! Sest ka sinna woid weel abbi
leida; ka sinna woid weel pattust peasta.
Woitle agga wahwaste! Ja ehk sind
kül ehk tuhhat korda olleks ärrawoidetud;
woitle agga ueste; woitle Jummalas wäes!
Ommeti peab wimakš woit so kätte sa-
ma, ja sinna wabbakš, dntšakš innimes-
seks, ja Jesus Kristus wdttab ello kroni
sulle anda. Sest,

Onnis se, kes waggadust
Siin ilmas täiest nouab,
Ja temma kallist wabbadust,
Pääw päwalt ennani leiab!

Siis tagganege, minno himmud,
Neist asjust, mis on ilma peäl,
Ning jätta mahha patto teud,
Mo wässind waim, kel waewa teäl!
Müüd taggane,

Oh tühhi tö!

Se ue ello algan ma,
Mis ükski ei woi rikkuda.

Sesinnane täht:ramat saab mitme tuh-
hande kätte, se on teada; agga kas ka
paljo neid saab ollema, kes sestammast
õppetuse sannast, ja mis armastus käsiks
seie siise kirjutada, sedda kasso ennesele
wdtwad, et keigest süddamest ka ütlewad:
„Oh tagganege minno himmud, neist as-
just, mis on ilma peäl;“ — sedda teab
Jummal. Temma holeks olgo asši. Tem-
ma ärratago armust iggameest, ja tehko
omma au, keige omma kalliste ärralun-
nastud hingede seest. Temma hea Waim
ligutago keige nende süddamed, kes sedda
õppetust loewad, ja saatko neid ennese käest
küssima: Ehk wahhest mind ennastki nou-
takse se sannaga takka? — ja juhhatago
rahho tele neid keiki! Amen.

~~~~~